

[Ministeren for offentlige arbejder]

planlægge. Jeg tager alt med respekt – også liberaliseringen.

Det var de indledende positive bemærkninger til lovforslaget, som kom fra disse medlemmer af det høje Ting, men der skal også være plads til, at nogle kan være betænkelige, og jeg forstod på hr. Ole Henriksen, at han var betænkelig. Jeg vil gerne understrege over for hr. Ole Henriksen, at det, vi står med her, er resultatet af forhandlinger, der er foregået imellem tre lande, altså både Norge og Sverige og Danmark, og jeg synes, vi må hæfte os ved, at det er blevet et så positivt resultat, som det er.

Jeg forstod på hr. Ole Henriksen, at han mente, vi skulle kende tingene til bunds. Der er absolut ikke noget afslørende i det, og jeg skal bidrage til, at hr. Ole Henriksen og andre medlemmer af udvalget får et tilbundsgående kendskab til tingene. Jeg skal også besvare de spørgsmål, hr. Ole Henriksen vil komme med.

Hr. Bilgrav-Nielsen, som var nødt til at forlade folketingsalen af grunde, han har nævnt over for mig, sagde, at SAS var en smuk svane i det nordiske symbol, og jeg kan kun være enig med ham. Han var også inde på, at det var en styret liberalisme. Jamen det gør ikke noget, vi styrer, når bare vi styrer i den rigtige retning, og som jeg sagde før, er der jo også tale om forhandling imellem tre lande.

Hr. Bollmanns spørgsmål om, hvorvidt de 10 år er en tradition, kan godt være lidt svært at besvare, for hvornår har vi indført en tradition? SAS-samarbejdet har jo bestået i 40 år, og mig bekendt var den første koncession på 25 år, men det er ikke noget, jeg har forsket nærmere i. Jeg er ikke helt sikker på det, men jeg mener, det forholder sig sådan.

Fru Inger Stiling Pedersen gav sin fulde støtte til lovforslaget, og også det takker jeg naturligvis for. Jeg mener ligesom fru Inger Stilling Pedersen, at det skal være sikkert at flyve, og jeg mener også, at SAS er et godt bevis på samarbejde.

Jeg skal sige til hr. J. K. Hansen, at også jeg har noteret mig de udtalelser, der er fremkommet i Børsen i går. Det er klart, at en sådan udtalelse vil blive genstand for en nærmere drøftelse ved førstkommende lejlighed med Jan Carlzon. Jeg vil gerne tilkendegive nu, for at der ikke skal være tvivl om

det, at jeg ikke er enig med denne udtalelse af Jan Carlzon.

Til sidst skal jeg beskæftige mig ganske lidt med hr. Dohrmann – det er bestemt ikke, fordi hr. Dohrmann er uvæsentlig; hr. Dohrmann er bestemt lige så væsentlig som alle andre medlemmer af det høje Ting. Hr. Dohrmann startede med at sige, at han ikke havde noget som helst imod SAS, og så holdt han en tale, som kunne tyde på det næsten stik modsatte. Også til hr. Dohrmann vil jeg sige, at der er tale om, at tre lande skal samarbejde om disse ting, og det er et godt og fornuftigt samarbejde. Man skal bare være opmærksom på, at verden er lidt større end den tankegang, hr. Dohrmann gav udtryk for. Men hr. Dohrmann tilkendegav, at han ville stemme imod. Det er ren tale, og det kan jeg i hvert fald forstå, så jeg takker for dette tilsagn om, at hr. Dohrmann vil stemme imod.

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil gerne – også på vegne af hr. J. K. Hansen – takke ministeren for den klare afvisning af Jan Carlzons tanker i Børsen.

Må jeg så sige til hr. Jens Peter Jensen, at jeg også synes, det er en vederstyggelighed at blande den slags sæd, men hr. Jens Peter Jensen kan vel ikke forundre sig over, at nogle af os kan glæde os over, at der tilsyneladende, som debatten skrider frem, bliver færre og færre liberalister. Det kan man da ikke være ked af; nu sagde jeg ikke noget om nordiske, men alene liberalister.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Jensen (V):

Jeg tror ikke, hr. Jimmy Stahr vil være i stand til rent statistisk at gøre op, om der bliver færre og færre liberalister eller flere og flere socialister. Det, der er tale om, er, at det nordiske luftfartssamarbejde hverken er et socialistisk eller liberalistisk foretagende. Det er en blanding af offentlig og privat økonomi og interesser, og det passer til det moderne samfund, at man kan indrette det således.

Anledningen til hr. Jimmy Stahrs bemærkning var jo, at jeg anholdt hr. J. K. Hansens betragtning om, at den ene side af salen var mere optaget af nordisk samarbejde end den anden side, og det mente jeg var rigtigt at